

TEGNAP, SZOMBATON, mint előzetesünkben jeleztük, a műsor zöme jatekfilmekből épült. Feljegyeztük már, hogy egy jól megszerkesztett napi program természetesen tartószlopai a filmek. Viszont, ha egy ház csupán előrefeszített vasbeton gerendából áll, még nem lakható, mert nincs készen.

Két magyar, két cseh, egy olasz és egy svéd alkotás kapott helyet a képernyőn. A néző, aki arra ítélte magát, hogy napját a készülék előtt tölti, csak oszlopokat kapott, tetőt, falakat, „nyílászáró szerkezetek” csak itt-ott. Ilyen szenvedelmes tévé-rajongó, reméljük, csak elméletben létezik. Herkulesi feladat lenne ugyanis mind a hat „fejét” levágni, így hát válogattunk. Csak a szebbekre rántottunk szablyát, már ami megmaradt nekünk, mert *Nemeskürty István* a svéd művet a műsorban nyújtotta át közönségének.

Az óbudai gróf Babelsberg Brunó főgimnázium jeles latintanárának, *Nyúl Bélának története semmit sem veszített művészi hatóerejéből*, pedig tizenöt esztendő telt el azóta, hogy *Fábrí Zoltán, Móra Ferenc* regényének ihletésére, filmre vitte tragikomikus sorsát — *Hannibál tanár úr* címen. Köszönet jár érte, hogy ezt a jelentős magyar alkotást — a középiskolások filmesztétikai órájának anyagaként — ismét megnézhattuk.

Milos Kopecký jó ismerőse a mozi-

TÉVÉNAPLÓ

járó közönségnek. Ő volt *Katz*, a részeges tábori lelkész, a *Svejk*ben, de ugyancsak ő alkotta *Münchhausen bárót Karel Zeeman* produkciójában. Sajátos humorra most testre szabott feladatot kapott *Petr Schulhoff* „riportkomédiájában”, a *Kényelmetlen helyzetekben*.

„Életből ellesett” jelenetek mozaikdarabjai sziporkáztak egymás után, bú-bájós könnyedséggel, nem kevés fanyar humorral. *Kitűnő szórakozás volt ez a cseh film*

Ami az „oszlopok” között volt: egy ablak a *Tájak, városok, emberek* sorozatban *Palesztinára*. Történelmi értékű dokumentumanyagot kaptunk, amely *Rudnyánszky István* értő kommentárjaival világította meg a Közel-Kelet aktuális, izzó problémáit. Kinyitottak előttünk egy ajtót is, amelyen át a természetbe léphettünk. *Schuller Imre* megárázóan szép filmje — *Kollányi Ágoston* eligazító szavai után — az erdők királynak magánéletét leste meg. Alighogy elzengett az ösztönélet őszi orgonaszava, magas intellektuális töltésű líra, a *Mai német nyelvű költészet* kért szót a képernyőn. *Irodalmi közműveltségünk*

számára ez a fajta hang még szokatlan, s ha különösen *Kállai Ilona* és *Gábor Miklós* tévedhetetlen biztonsággal szólaltattak is meg *Eörsi István* szép fordításait, több eligazításra és szélesebb körben is hozzáférhető kommentárra lett volna szükség. Indokolni aligha kellett a javaslatot. Riasztó rím volt rá a *Tv-híradó* információja a közönség nélküli *csepeli hangversenysorozatról*.

MA, VASÁRNAP, nyilván a *Flipper*, *A Flinstone család* és az *Angyal* triója viszi el a közlekedés pálmáját. Hogy tud-e valami újat csicseregni delfinünk? — majd elválik. *Frédi* és *Béni* *A ruganyos anyós* esetével szolgálnak, *Roger Moore* pedig embercsempészekkel méri össze ravaszágát és öklét. Engedjék meg azonban, hogy az első számú kedvencek e sürített felvonultatása ellenére felhívjuk figyelmüket két értékes zenei produkcióra is. Kora délután a *Röpülj páva!*-kör jelentkezik a *Rábaköz*ből. Este *Koltay Vali* énekel *Mozart*, *Donizetti* és *Ránki* műveiből. A pajtások ne mulasszák el a *Szervusz, Pajtás!* című vidám műsort, amely a 25 éves népszerű gyermeklapot köszönti a *Jégszínház* porondjáról. Van természetesen *sport* és *Delta* is, s ki tudja, milyen meggondolásból — ebédidőben *mezőgazdasági műsor* a korszerű takarmányozásról.

Béllay Pál